

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Dannelse af offentlige Interessentskaber for Afvandsings- og Vandingsanlæg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5135).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Kragh: Den Kendsgerning, at Ønsker om en Lovgivning paa dette Omraade samtidig er fremsatte fra flere forskellige Sider, saavel fra det kongelige danske Landhusholdningsselskab som fra Hede-selskabet og fra interesseret Side paa Lolland-Falster, yder en tilstrækkelig Borgen for, at en saadan Lovgivning vil faa en ikke ringe Betydning. Forholdet er jo dette, at efterhaanden som Kravene til en rationel Dræning af Jorden er steget, som det er sket i mange Egne, har det vist sig, at den bestaaende Lovgivning om Vand-løbsregulering til Fremme af Arealernes Vandafledning ikke er tilstrækkelig, og at den giver et ganske ufyldstgørende Resultat, fordi Landets Overflade mange Steder ligger saa lavt, at det er umuligt at skaffe Vand-standen sænket tilstrækkeligt. I Lovfor-slagets Motiver siges udtrykkeligt: „For Sjællands Vedkommende viser saaledes en Opgørelse, som foretoges paa Grundlag af Oplysninger, indsamlede gennem Landbo-foreningerne i 1912—13, at ca. 16,8 pCt. eller ca. 101,000 ha af det samlede ca. 600,000 ha store Landbrugsareal trænger til Afvanding“. Og ganske særlig i vor sydligste Landsdel, paa Lolland, er Forholdene i saa Henseende i høj Grad vanskelige, idet der omkring Rødby Fjord findes ikke mindre end ca. 15,000 Tønder Land, som, hvis Jordens Ydeevne skal kunne øges, trænger til en kunstig Sænking af Vandstanden. Ogsaa ovre ved Nakskov findes et Par Tusind Tønder Land, som lider under daarlig Afvanding. Efterhaanden som nu Maskinkraften kan skaffes til Veje gennem Vindmotorer og Dieselmotorer, er jo den Udgift, som er en Følge af kunstig Vandafledning, blevet i høj Grad mindsket, og Muligheden for en saadan Vandaflednings Gennemførelse er derved i væsentlig Grad øget. Forholdet er nu imidlertid dette, at Vandaflednings-loven af 28. Maj 1880 ikke giver nogen Hjemmel til at paalægge dem, der har en blivende Interesse i særlige Foranstaltninger til Fjernelse af det skadelige Vand, ogsaa at deltage i Udgifterne til Pumpning,

hvorimod Loven nok giver Hjemmel til Regulering af Vandafløbet saa dybt; det skal være; men en saadan Regulering i Dybden er jo uden Mening, naar den kunstige Vandafledning, som maa være Konsekvensen deraf, ikke bliver mulig.

Paa Lolland har der i den sidste Tid været store Planer fremme om at søge det skadelige Vand i Egnen omkring Rødby Fjord fjernet gennem Dannelsen af Pumpe-interessentskaber. Ogsaa det lollandske Digelag har sluttet sig dertil, saa der er aabnet Mulighed for ved et samlet Foretagende at fremme Tørlægningen ved Rødby Fjord ved store Pumpeanlæg ved en Plads, som hedder Kramnitse, og derved vil de ca. 15,000 Tønder Land, som lider under skadeligt Vand, kunne i væsentlig Grad frugtbares. Det er derfor forstaaeligt, at Kravet er kommet frem fra disse Egne.

Det Forslag, som nu ligger her paa Tingets Bord, tilsigter imidlertid noget mere, idet der her ikke blot er Tale om Afvanding, men ogsaa om Vandingsanlæg for Enge og lignende Arealer. Ogsaa det vil sikkert i mange af Landets Egne kunne blive af stor Betydning. Det maa derfor hilses med Glæde, at det nu er lykkedes den højtærede Landbrugsminister at faa dette Forslag fremmet til Forelæggelse her i Tinget, efter at det i en ret lang Tid — ca. 1 Aar, saa vidt mig bekendt — har været under Forarbejde. Nu skulde det imidlertid gerne være saaledes, at man ved denne Lovgivning aabner Mulighed for, at alle interesserede kan blive tvunget til at yde deres Bidrag til saadanne Anlægs Fremme, og at man da ikke samtidig gennem Loven foranlediger Vanskeligheder med Hensyn til saadanne Interessentskabers Dannelse, og jeg er ikke ganske vis paa, at det foreliggende Lovforslag ikke i nogen Maade vil bevirke, at saadanne Vanskeligheder rejser sig. Jeg tænker her paa den gennemførte Indblanding af Kommunalbestyrelserne i Behandlingen af disse Spørgsmaal. Allerede i § 1 siges det, at Planer om et saadant Interessentskabs Dannelse skal godkendes af Kommunalbestyrelsen. Det fik nu være, at Kommunalbestyrelsen skulde dette; men i § 2 udnævnes allerede Kommunalbestyrelsen ikke til den godkendende, men til den beslutnings-tagende Myndighed, idet der udtrykkelig tales om, at Kommunalbestyrelsen skal tage Bestemmelse om Dannelsen af et saadant Selskab; i § 3 siges det, at Kommunalbestyrelsen skal foretage de fornødne Forarbejder; i § 5, at hvis et Interessentskab ikke dannes, skal Kommunalbestyrelsen af-